

— Фінляндські забастовки. Останніми часами забастовочний рух, що захопив у Фінляндії велике число підприємств і дуже важко одбивався на лісовій та папірній промисловості, почав ушухати. В Або більшість забастовок спляються. Робітники підписують новий тариф, погоджуються з ф. бранкантами. "Чорнобочі" так саме вмовились з хазяїнами до 1909 року. На підставі вмови вони продаватимуть: взімку до 7 годин на день, а останні місяці по 9—9 з половиною годин. За роботу зверх норми плата в будні побільшується на 50 відсотків, а по святах на 100 відсотків.

— На Ладонських каналах. 6-го люля в Петербург вернувся з Шалесльбурга петербургський віде-губернатор. Він їздив туди, щоб довідатись, як стоїть справа з забастовкою на каналах. "Ст. Утро" повідомляло, що за один день 5-го люля в канал прибуло більше, як 30 пароходів. Всі вони пристали до забастовки. По восьому каналі, аж до Нової Ладоги повно всяких кораблів. Вся "команда" з цих страйкувальних пароходів живе на березі. Всі нові пароходи, що надходять з Марійського воляного шляху, примушені прилучатись до забастовщиків, бо всі кораблі, що забастували, поставили впоперек канала і таким способом перегородили дорогу. За три дні забастовка наробила втрат на 300.000 карб. Петербургський губернатор велів місцевій адміністрації сповістити його телеграфом по кількі разів на день, як стоїть справа.

— Чорносотенське військо. Газета "Стол. Утро" переказує ось яку цікаву звістку з Тамбова. 25 люля на Дворянській вулиці в Тамбові, після того, як пройшла там процесія з чудотворною іконою, хлупочись, невчасно якось винувато, йшла кудка людей, чоловік 8—10, з двома прапорами. "Що це за люди?"— питають перехожі. "Истинно-русские господа",— відповідають. Ця "толпа", як зве її Тамбовськ. Гол., перейшла Дворянською вулицею і перетінула Велику, сховалась в приватній школі д. Попова.

— Американиць обдвляється російській тюрми. Північно-Американські Сполучені держави прислали в Росію доктора Барроу обдвляється російській тюрми. Барроу вже був у петербургській тюрмі "Костях". Він має ще стягнути московські тюрми та величезну тюрму в Самарі, збудовану за 6 років перед тим на зразок кращих шведських та англійських тюрем. Кажуть, ніби міністерство внутрішніх справ не дозволило доктору Барроу обдвляється сибірські тюрми, хоч Сполучені Держави прохали й про це.

— "Воля віри". 3-го люля в містечку Івєнді в міській повіті счинилась біга ст. стражників з юрбою селян-католиків. "Різь" розповідєє про цю подію так: колотеча виникла з того, що священик була дуже незадоволен з православних уніятів, які пристали до католицької віри. Реакційна газета "Минское Слово" розпочала справний п хіі

проти поляків і що-дня писала про них ворожі статі. Тим часом у містечку Івєнді на майдані католики поставили хреста, користуючись "водем віри". "Истинно-русские" почали гвалтувати, що поляки не ажались забрати "русскую" землю. Через скаргу православних губернатор велів взяти хреста. З люля для цього приїхав у містечко пристав з стражниками. Коло хреста зібралось чимало селян-католиків. Вони сказали поліції, що радніші вмерти, аніж дозволити насильство над святинєю. Стражники почали розпахати людей. На них поспіла каміння. Стражники кжуть, що кидали каміння селяне-католики, але ті впевняють, що мали м'яч по оборотній свою святиню і що каміння на стражників шурляли провокатори. Пристав велів стріляти. Одну жінку вбито, шістьох чоловік покалічено кулями. Тоді, як натовп розбігся, поліція викопала хреста.

3 життя партій.

— На Кавказі незабаром буде конференція різних гуртів соціалістів-федералістів. Конференція вірменськ і партії "Дашнакцутюн" вже обдвляється. На прикінці місяця люля партія видадуть свої певні постанови в справі виборів до нової Державної Думи.

— Останніми часами, як довідалась газета "Русск. Слово", помічається ворожнеча між "партиями соціалістами" та російськими соціал-революціонерами. На кількох конференціях соціал-революціонерів, як от на сибірській конференції, ухвалено резолюцію, яка каже, ніби платформу "народних соціалістів", власне кжуть, єсть обсмиканий програм соціал-революціонерів, але тактика їх значно відрізняється од соціал-революційної. Вважаючи на це, соціал-революціонери не хотять організаційно сполучуватись з ними і пристають тільки на часткове з'єднання.

— Центральний комітет партії "народної свободи", вважаючи на те, що швидко буде загально-російський з'їзд делегатів партій, радить впорядкувати краєві наради і там обміркувати ті самі питання, що зняті будуть на з'їзді. Таких краєвих конференцій призначено 8. Вони повинні захопити 52 губернії. Щоб підняти нових членів у Петербурзі, комітет радить районним комітетом покласти агітацію по між шкільною молоддю та місцевими ремісниками і робітниками. Для цього мається на думці встановити особливі агітаційні пункти та вивогувати програм агітаційної науки з гуртками.

— "Русск. Сл." повідомляє, що в Петербурзі "торгово-промшленна" партія зовсім злилася з "союзом 17 октябра". Партія "правового порядку" наважилась згуртувати коло себе ті верстви людності, що завжди їй спочували. Для цього партія сполучується на виборах з "торгово-промшленою" та "прогрессивно-

економіческою" партіями. Блок одних трьох партій вже утворився. (В. В.) — Московський комітет соціал-демократичної партії, як відомо, ухвалив бойкотувати вибори до третьої Думи, бо питання це не вирішено в останнє: про це ще міркуватиме районна делегатська збірка.

— Центральний комітет російської соціал-демократичної партії, вважаючи на постанову лондонського з'їзду що до сполучення з вірменською соціал-демократичною робочою організацією, постановив, щоб місцеві організації кавказької краєвої сілки на місцевих з'їздах вирішили всі питання, які торкаються сполучення з вірменською організацією. Ця організація має 3,000 організованих членів. Вони зближаються до "большевиків" своєю тактикою.

— "Volkszeitung" рішуче виступає проти європейського голського блоку. Газета пише: "Польське коло внесло в Думу законопроект автономії, в якому і словом не згадано про самі звичайні громадянські права євреїв."

— Газета "Різь" подає звістку, що київський комітет соціал-демократів (російських) сполучився з "Бундом", на час виборів. Більшість лівих партій в Києві ухвалили готуватись до виборів.

По Україні.

— У Києві. Приговор у справі санеріо-постанція. 9 люля київський воєно-окружний суд розглянув справу ефр-йгора 21-го сибірського батальйона Павла Швецова та рядових того самого батальйона Івана Матвієва і Йосифа Огера, яких обдвляється по 110 ст. св. воєн. пост.— в озброєному повстанні 21-го сибірського батальйона 4 люля с. р. Справу цю, як відомо, відкримлено од загальної справи через те, що зазначені піддані були втекли і їх затримано вже потім. Справа розбиралась при зачинених дверях. Бронин кап. Понюш-в. Воєно-окружний суд визнав усіх трьох підсудних винними.— П. Шцевова, як привидника до повстання і Ів. Матвієва та Йос. Огера, як дипломатів. І приговорив їх, позбавивши прав, привілеїв та військового звання, Павла Швецова— до смерті через розстріл, Ів. Матвієва— у каторжні роботи на 4 роки.

— Убивство ченця. Вдень 7 люля в келії Преображенського монастиря, який підлягає київській печерській лаврі, недалеко од Китаєва, убито 65-літнього дідуся ієромонаха Паїсія. Очевидно розбишак з'їхав поживитись грішми, міркуючи, що з кожного ченця під старість наскладується їх чимало. Шафу й невпелучку скриньку було зламано; все в них перекинуто. Комод запертий, бо злодієві певно хотів став на перешкоді. Дали лишляється "трюстик" і якісь папери вбинок. Зараз про цю подію повістили поліцію й судову владу. Є чутка, що вбивцю затримано.

— 5 люля, згідно з постановою третього сибірського суду, нарешті закінчилась забаст-

товна на електротехнічному арматурному заводі А. Неймана. Перший крок згоди зробив сам Нейман, який 7 люля запропонував оддати усі питання, про які були суперечки й через які сталась забастовка, на третейський суд. Суд затвердив головні вимоги робітників, як от: щоб майстера Шептенка було увільнено, щоб заплачено було за 4 дні забастовки і інші, окрім тільки самих незначних, другорядних вимог.

— Вибух бомби. Позавчора, коло 10 год вечора, счинився страшний вибух бомби в будинку № 19 по Боричевому току, в квартирі, в якій жили селянка Клеопатра Козакова, брат її Семен Козаков і квартиранка їх Марія Москаленко. Скоро після вибуху прибула пожежна команда, появилась поліція, було виклякано військо. Пожежу удалось скоро погасити і тоді виявилась змога вийти в квартиру. Слідча власть зробила цильний трус; за зеркалом знайдено "бікфордів шнур", коробку з "гремучою ртутью", а на підлозі кімше, на якому було зроблено мертву голову. Жильців в квартирі не було, вони, видимо, втекли. В зв'язку з вибухом вночі в городі зроблено ряд трунів. Вчора було зроблено ще раз цильний трус в присутності прокурора, його товариша, поліцейстера, слідчих властей і пожежної команди. Жандарми зробили декілька фотографічних знімків. Його що нічого важного не знайдено.

— Штраф 3 наказу київського губернатора оштраховано редактора-видавця газети "Підніжні Новості" Г. Н. Брейтмана і видавця Л. В. Хмельовського, кожного по 100 карб.

— Поміж чорносотенцями. Минула неділя, 8 люля, в залі купецького зібрання зійшлась сила "истинно-русских" послухатись московського лідера "союзників"— адвоката Шмакова та подивитись на поранену "жертву крам-альників"— його сина. Старий Шмаков усе розказував про храбрість свого сина, та так широко, що "союзники", не ховаючи своїх сілз, голосно ридали. Свою промову, яка безупинно лилася цілих дві години, чорносотенний лідер закінчив одвертим закликком до погромів на євреїв. Євреї тут він обдвлявся "жуликами", і "мошенниками" і ин. неподобними словами. А "сваного" оратора публіка все підбадьорувала несамонітними вигукми: "геть жидів!" Десь мабуть київські чорносотенці давно не чули такої гарної... погромної промови.

— 3 Київщини. Озброєний напад. 6 люля семеро озброєних революверами та рудниціями напали ввечері на Тодорівську лісну контору, липовецького повіту. Убили 5 душ селян і захопили 716 карб. (Сек.)

— Випущено на волю. "Київ. В." повідомляють, що 5 люля злиповецької тюрми випущено арештованих в м. Писюковці, на підставі 21 ст. встан про нічність, по яких заведено виключити охорону, тамошніх учителів, провізора, акушерку та її сестру. Вони просиділи в тюрмі більш як місяць.

— Цінавий трус оце недавно був у селі Глухівцях, бердичівського повіту. Тихе та мирне це село. Мало щось глухівчане знають про "кромольство", а то й просто не чули. А тим часом старшина тутешній С. Менюк і писарь Гетельман, звичайно на чолі з селоським стражником, заїждозрили в "кромольстві" селянина Йосипа Франчука і пішли його потрусити. Хата його була замкнена, але на дворі тоді гуляв його хлопчик з ключами, то вони скорі одперли хату і зробили там трус. Згодом перечеув уже од люлей Йосипа, що в його трусі, і мерщій побіг до дому. Прибіг, а нікого вже нема, тільки хлопчик хлупа. Роздивився тоді Йосип у сечик хлупа. Роздивився тоді Йосип у сечик хлупа, аж десь не стало з гаманцею 30 карб., а в бодні порушено сало і а пляшкю горілка зникла. Другого дня він пішов у волюсть заявити про пропажу, та старшина тільки визирився на його: "Як ти смієш таке на початок вигадувати? Не смій!"... Та Йосип цих "начальницьких" погромів не злякався, а таки подав на їх скаргу мировому.

(Од власн. кор.)

— В Ордовці, уманського повіту, у властителя землі Розе недавно була страшенна пожежа; шкоди зроблено на 20,000 карб. (Рус. Сл.)

— Трус й арешти в сквирському повіті, не перепиняються. Цими днями арештовано й одведено в повітову тюрму першого старосту з села Верхніні ще молодого чоловіка, д-ля Волиця та з сусіднього села, Мосівки— сільського старосту. Обоє їх арештовано як причетних до шпиченської справи, хоча під час трусу нічого особливо компромітующего не було знайдено.

(Од власн. кор.)

— 3 Волині. В Овручі—дарма, що рахується до 900 "квартиранимателів"—до 6 люля не подано в гордський уряд ні одної заяви про зансення в виборчі списки. (К. В.)

— Ченці. Лідер і Віталій Ігальєв зарив 20 ковельському та лудському повітові засновують там нові виділи "союзу руського народа", говорючи відвідні промови. (Дз Кіюв.)

— В м. Базалії, старокостянтинівського повіту, селяне "союзники", не маючи пастухів, задурили свою худобу на траву до пососера К. і серед дня стали робити слав. Пососер викликав козків. Але, тільки козакі прибули до фільварка п. К., той фільварк звдусіль обдвляло огнем і козакі спершу мусили гасити пожежу, а селянам таким чинном виставило чалу, щоб любієнько уткеть з со спашу. Ошкія вже козакі, щоб не даремно таки їздили, одбатьжили кілька душ, зовсім неприємних до тої шкоди, —когі і де сіткали. Хто ж зробив підвал—невідомо. (Од власн. кор.)

— В с. Свинній, того ж таки повіту, д. Гандино з Київів мав маєтність. Селяне "союзники" спершу потребували в д-ля Гандино, щоб він дав їм в аренду землю, а потім приступили до нього з короткими гугами, щоб і сам він забрався геть, бо мов, на його землі тільки вони мають право. Не дають

Вдосвіта.
Повість Т. Т. Єма.
Переклад з польського.
М. і З. Л.
Частива друга. *)
III.
Минуло скільки днів після цієї події в Кривені. Рудульський вал, поважний і спокійний, як звичайно, прймав всіх, хто мав до його діло. Одним з найперших прийшов консул прихальської держави, який так цікавився справами революційного комітету. Паша привязно привітав його. Розмова незабаром звернулася на ті речі, про які вони недавно балакали, але тепер почав її не консул, а сам паша.
— Ну тепер,—сказав він—ми маєм вже де-який матеріял для суда.
— Членів комітета завоили, вельможний? спитав консул.
— Ні однієнького.
— Який же це матеріял?
— Підставний,—відповів паша.—Ми маємо таких, що можуть піти на шибини замість членів комітета, коли звичайно, судово комісія не витисне з них таких признань, які дадуть змогу арештувати в них людей, більше винних, ніж вони.
— Гм...—протяг консул.
— Бачиш, добродію, і у нас іде цивілізація: ми стараємся завести в судах порядок, хоч трохи ближчий до правди.
— А чи не буде такий порядок небезпечний для самої правди?—спитав консул.
— Для присуду досить важних причин, не гірше, як в Європі.
Консул на те промовчів. А потім спитав.
— Скільки людей арештовано?
— Троє.
— Це мало.
Паша шлеснув у долоні і спитав ад'юта, котрий зараз прийшов:
— Чи є у конуку Арістархі бей?
— Є, пашо—ефенді.
— Нехай приїде сюди.
Через хвилину увійшов Арістархі—бей, вклонившись, став д-жидати приказу паші.
Паша спитав його:
— Чи не можна б більше арештувати, ніж трох?
*) Див. "Радя" № 153.

— Можна, відповів той.
— Таких, що можна було б притягнути до революційної справи?
— Втягнуть у таку справу можна кожного болгара.
— Безперечно. Але ж треба яких певних доказів.
— Еге,—відповів—Арістархі-бей. Докази є.
— На кого?
— Арістархі-бей назвав декілька чоловіків, між иншими і хаджі Хріста.
— О?—здивувався паша.
— До його дому вистежено.
— Це добре...—і, звертаючись до консула, паша сказав: один із значніших.
— Знаю його—озвався консул. Але цей видно до політичних справ не належить.
— Але для суда він буде мати користне значіння.
Як же це сталося? Не трудно додуматись, що справа хаджі Хріста була в зв'язку з пригдоном Стояна у Кривені.
Стоян, вийшовши з хати, був у дуже непевному становищі. До дому вернутись він не міг, побувати у селі тако ж не можна було. Він жалкував, що так погарячився, але вертати вже не було. Він хотів оборонити честь тих людей, які сами не дуже про неї бдали.
— Чи варто було?—думав собі Стоян.
І брав його жаль і обурення на своїх земляків. Але згодом він вже думав інакше.
— Що вони винні біди?...—думав він собі. П'ять віків неволі, без самостійного духового життя, зробили їх рабами турків. Турки робили з ними все, що їм було треба: як з волами в ярмі, як з ківми в упряжі. Що ж той бідний народ винен?
Він питав сам себе, чого він так обурився. І сам собі знайшов відповідь: тому, що мав освіту і шанував честь.
Але через те його становище не полегчало. Він вийшов оде в поле, поміж лана, ліса та села болгарські, турецькі та чорногорські, що лежали круг Рущука. Певне буде обдвляється на мене, думав він собі. Але ще є час, бо приказ на обдвляється може вийде не швидко, як через день. Він міг би вирятуватись, коли б переправився через Дунай. Думка переправитись через Дунай прийшла йому найперше. А найлегче було-б це зробити, коли-б він добрався до мегани. Батько його мав діло з рибалками і з контрабандістами—лачковоами. Але хіба-ж

можна було вертатись до дому? Він міг би підвести під беду себе і батька. За постанови року 1867 і 1868 турецький уряд вівшав і заслав у тюрми не тільки повстанців, але і тих людей, які давали хліб і воду повстанцям. Стояна в мегани ніхто не бачив. Тому то на батька ніхто нічого не подумав-би; і не годилось тепер підводити старого. Стоян прямо подане до Дунаю, в тій надії, що якийсь випадок йому поможє. Він забрався у зарослі вербозоду і чекав.
Випадок йому на помін не приходив. Стоян бачив здалеку, як просовувались по річці то швидко, то помалу пароходи, бидлаки, човни, дуби; але все це було далеко від берега. Греба було-б дождатись днів скільки щасливого випадку. Стоян і чекав-би, та над вечір він побачив, що на лівій кордоні стало більше вертових і почали вони частіше проходити по березі. І він дочекався ночі і перевірявся, що це справді так: на березі стерегли не звичайно. Він вибрався з кущів, вийшов до шляху, але зараз таки мусів лягти і притаятись у придорожній канаві, бо шляхом йшла валка червоної вати. У струю очі великі: та вата може й не його стергела. Пропустивши її, він перейшов через шлях, зайшов у ліс і випускав собі місце, щоб переочувати.
"La nuit porte conseil" сказав він собі, але занути відразу не міг. Він довго думав і придував собі, що найкраще сховатись можна серед людей: одна людина нечаче потонає в юрбі; але для того треба, щоб вона не рїз вилась від тої юрби. У селі Стоянові було безпечно лиш до ти, доки він одгався по селянські.
Тепер він тяжко каювся, що скинув з себе ситку і постоло. Та нічого було робити: переїждившись в мегані у мильську одежу, він погодився вертатись у Рущук. Отже і тепер не иначе, як у Рущук, треба було подаватись. Там він заховансь-б між людьми і, переїждивши який час, міг би перебраться у Журжево. Іншого способу він тепер не бачив. Найтрудніше було достатись у Рущук, обставлений валом, обставлений гарматами; при всіх воротах його стояла варта.
— Але-ж, подумав він, невже-ж не можна і тут придумати якого способу?
Так роздумуючи, він заснув.
Прокинувшись він від якогось незвичайного гомону. Чи вітер шумить? Чи що? Ні, це був не вітер. Стоян почув хруст хмизу, ходу і голоси людей, де-

коли крики і прикази. Що б воно могло бути?
Він скочив на ноги, прислухався. Безперечно це були люди, багато людей, які наповнили ліс. Стоян знав підій Пилипа Табі, Панаяота Тітова, Стефана Караджі і хаджі Дімітра і не трудно було й му зрозуміти, що це обдвляється.
Стоянові було дуже ніяково. Серпе його стинчало, але швидко він опам'ятався, подумавши, що втратити можна тільки життя, а те життя він раз у раз виставляв на смертельну небезпечку. До його вернулася сміливість. Він оглянув свій револювер, постояв хвилину, роздумуючи, в яку сторону податись,—а ліс той він знав добре—і піш в до яру, а якого починається річка, що впадає до Лому. Він ішов обережно, оглядаючись особливо поперед себе. Він міркував, що його окривдла низка людей, які сходяться до середини лісу; чим ближче вони сходяться, тим тіснійше обдвляється низка. Він зрозумів, що треба вибратись з того кола, яке мога швидко, поки вони не зійшлись. Стоян подав-я швидко вперед і, не пройшовши й пів-гіги, насочив на селянина—болгара, котрий, побачивши його, підняв налізду і роззявив рота, щоб крикнути, але вийти ступиз рот і спустив палку, коли Стоян показав йому револювер.
— Що це?—спитав Стоян п-ш-чки.
— Турки агітали нас лонити Стояна Кривиногого,—відповів селянин.
— Ли з Богом,—сказав Стоян, минаючи його.
— Іди з Богом, сказав селянин.
Стоян, вибравшись з обдвля, швидко у ходою подався до яру стежкою. Несподівано він насочив на агу жандарів Сіюва. Ага заступив йому дорогу.
Сію!—крикнув ага, лівою рукою вхопивши Стоя за груди, а правую доуваючи револювер з-за пояса. В ту ж мить вистріан револювер, але не аги, а Стоянів. Ага проточна, витягнув руку, не мог х тів за щось вхопитись і впав на землю. Стоян проскочив д-ля. Становище його покращало хіба тим тільки, що вже другого турка вбив він.
Він б'г швидко, щодуху. Міркуючи що т-пер будуть доганяти і, почувши вистріл, знають в яку сторону він втікає, він кинувся у бік у зарослі та кущі і почав обходити ліс, прамуючи у сторону протилежну тій, куди м-гла піта погнала. Він повертав назад до

Кривеня. Пробігши який час, він змінив ходу, раз-у-раз оглядаючись і прислухуючись. Потоні і люського гомону вже не чути було. Спочивши трохи, Стоян пішов онов, але помалу, наблизився до села, оїйшов його здалеку, вглядів густий старий явір, виліз на його на самий верх і сховався у гушавині дерева.
Звідтіля він бачив далеко навкруги.
Він бачив зелену річку за Дунаєм, широкую річку, що блищала від сонця, поля, ліси, села над Янтрово, Сіютову з мечетями, Кривеню, як на долоні, і батькову мегану.
Що дїється з батьком, матірью, з бабою та сестрою. Ті питання тепер найбільше його тривожили. Мабуть турки арештували його батька; могло бути, що башізузку і черкеси, яких уряд вислав шукати його, Стояна, знуцаються над його матірью, бабою та сестрою.
Найбільше він боявся за сестру, молодшу та гоку дівчину, найбільше принаду для турків.
Він приглядаявся пильно до мегани, але нічого не бачив незвичайного не бачив. Мегана стояла собі, як стояла: по дворі ходили кури, шляхом проходили і пр-двали подорожні. Він бачив її здалу і тому не міг дізнатись, чи стояла там ще турецька варта, чи ні. Коли б він знав, що нема її, то міг би уночі підкратись під хату і довідатись, що там дїється. Отже тепер найбільше цікавила його та варта. Він вихлявся на всі боки і придивлявся. Нарешті йому з п.-за мегани блиснуть штик.
— Значить садлати стоять,—подумав він.
Трохи згодом задніми дверима вийшла з мегани якась людина і він пізнав батьку. Отже тепер він згав, що вата стоїть біля баба дома. З того він вирікував, що коли б навіть батька й забрано, то дома, мабуть, було все по давньому. Приглядаячись далі, він побачив, що до мегани заходять люди—значить і у мегані справа йшла по давньому. Під'їхало туди скільки чоловіка баші-бузуків, побуля який час у мегані, потім вийшли, посідали на коней і роз'їхались в різні сторони.
— Це за мною,—подумав Стоян.
Заспокоївшись трохи за свою родину, він почав думати про себе. Його становище ставало що раз гірше. Уже другий

рах. Проект буде обмірковуватися на наступній конференції.

Вороніж, 9 юлія. "Нов. Время" повідомляє, що відомий "правопорядок" розіслано по селах і повалювано скрізь по улацях міста. "Правопорядок" складають загальні зібрання правих, між ними і "октябристів".

Чернігів, 9 юлія. Городських виборців на-пів менше, ніж на минулих виборах. По першому міському зібранню 419, по другому — 2,468. "Квартиранімателів" залишилося тільки 260.

Бар, Под. губ. 9 юлія. Управа скінчила складання виборчих списків. По першому міському виборчому зібранню занесено 361, по другому 872. Заяв од "квартиранімателів", що не платять налогів, не записано зовсім.

Черкас, 9 юлія. Земська управа скінчила складання списків виборців по курії землевласників. Вони розміщуються так: 19 вел. власників володіють 43,823 десятинами, 68 дрібних власників — 1,175 десят. і 100 священників — 4,094 десят.

Мисль, 9 юлія. Скликається конференція днів, щоб вирішити питання про вибори серед робітників.

Ревель, 9 юлія. Інтерес до виборів збільшується. Складаються передвиборчі комітети і справочні бюро.

Петербург, 9 юлія. "Свободныя Мысли" повідомляють, що чутка про шайраство в державному банку ствержуються. Поки що тягнуть до відповідальності трьох чиновників банка, які дістали 35,000 карб. обмінюючи старі паперові гроші на нові. Справа буде розв'язана в серпні.

Між чорносотенцями. "Союзники" енергійно готуються до з'їзда. На ньому Крушеван буде обвинувачувати голову раду "союза" в тому, що вона розстріляла 300,000 карб. Предсідатель партії "Росія для руских" — Королєнко буде обвинувачувати Дубровина, що він змінив програму "союза" і самовільно трітєть партійні гроші. Самого ж Королєнко будуть обвинувачувати в розстрілі 2,000 карбованців.

На розгляд воєнного прокурора постувила справа про воєну організацію с. д., в якій обвинувачують 120 чоловік. В середині юлія справа перейде в воєноокружний суд.

Новий університет. Зроблена постановка до затвердження Державною Думою нового університету в Саратові, завести з августа 2 університетських курси, на яких будуть читати лекції професори варшавського університету.

У арештованого на аудію студента та якоїсь жінки знайдено плани Царського козельського та Петергофського дворців.

За наказу Шелгоновича для розслідування подій в юворосійському університеті командировано в Одесу окремого слідчого.

Газета "Сегодня" повідомляє, що міністерство справедливости уже 9 місяців не платить гонорару експертів, яких викликають в суд; має заплатити їм 30,000 карб.

В юворосійському повіті грядом число 3,000 десятин хліба.

Петербург, 10 юлія. З'їзд к. д. не дозволено. П. А. Століпін не дозволить скликати з'їзд партії "народной свободы".

Варшава, 9 юлія. Арештовано організації. Захвачено воєно-революційну організацію; арештовано 18 чоловік; найдено багато літератури.

Малуга, 9 юлія. Гласними на тихівських виборках вибрано 16 правих та поміркованих і 2 лівих.

Біла Церква, 9 юлія. Пожежа. В передмісті Роток горить млин Браїцької, є сліди підпалу. В горілі горить великий будинок Зайденберга.

Виборг, 9 юлія. Суд над бомбистами. Сегодня в виборському гофгерихті розбиралася справа про куколяських бомбистів. Обвинувачені знов заперяли, що вони не належать до бовних організацій, а учили теорію вибухових речей і робили наукові досліди. Свідки показали, що вони знають про існування лабораторії, але для чого вона існувала, вони не знають. Діло знову одсунуто до 8 августа і буде викликано експертів. Обвинувачених знов одсунуто в зв'язку.

Полтава, 9 юлія. Три дні воєноокружний суд розбирав діло девяти чоловік, яких обвинувачено було за належність до "преступного союбства" — максималістів. Трьох обвинувачених оправдано, 2-х присуджено на 4 роки до каторги, а решту — на 2 роки і 8 місяців каторги. Блеску промову сказав Соколов. Засуджені подають касаційну скаргу.

Варшава, 9 юлія. Арешт анархістів. Арештовано 13 анархістів-комуністів. Захвачено струмент для розбивання кас і 400 примірників єврейського анархістичного журналу.

Катеринодар, 9 юлія. Вночі на 9 юлія в Майкопі чотирі злочинці стріляли в поліцейстера, коли він обходив народ. Поліцейстер ранив одного злочинця, якого товариші забрали з собою.

В юрті станиці Ольгінської грядом побито б'льш 1,000 десятин хліба.

Петербург, 10 юлія. Серед "союзників". Звістка, що Королєнко та Крушеван на з'їзді "союзників" збираються обвинувачувати раду "союза" та Дубровина в розстрілі грошей, викликала великий переполох серед петербургських "союзників". По словам "Руси" в раду "союза" подано підписану багатьма підписами заяву, в якій "союзники" домагаються зробити ревізію всіх справ "союза".

До з'їзду к. д. партії. "Вірж. В'їд." повідомляють, що П. А. Століпін не дозволить скликати з'їзд к. д. партії через те, що ця партія не легалізована; на думку газети це дає к. д. привід знову звернутися з проханням легалізувати партію. Міністерство народної освіти рішило цілком скасувати "родительські" комітети.

"Закрито книгарню". Після тругу закрито і запечатано книжний склад видавництва "Впередь". Ковфисковано 3,000 брошур; арештовано завідуючого складом.

Арешт городових. В Москві арештовано багато городових, які являлися на пости п'яними.

Агітаційна література. "Союз" руського народа" послав в московську губернію, як сповідає "Товариць", три тюрки агітаційних відозв.

Варшава, 10 юлія. На Гривбій площі вистрілами з натовпу убито городского і ранено агента "єврейского отдѣлення". Раненого злочинця задержано.

Катеринодар, 10 юлія. В мастьку "Хуторок" невідомий тяжко поранив в голову поліцейського урядника.

Відень, 10 юлія. ("Кор. бюро"). Палата депутатів прийняла в останньому читанні тимчасовий бюджет.

Лондон, 10 юлія. (Аг. Рейтер). 10 юлія закривається підписка на плян-проентування пошти відено-російської залізниці.

Сеул, 10 юлія. ("Рейтер"). Розкрито змову, арештовано декілька савонників, недавно назначеного міністра двора, камергера бущого імператора і чотирьох корейських офіцерів. 6 багатов ознак, що бущий імператор вміщується в управління країною.

3 наукового, літературного та артистичного життя.

В Київі зараз готуються до видання другої том українського декламатора "Розвага", на той самий зразок, як і перший. Цей том декламатора є думка видати значно дешевше, ніж за перший, щоб дати як найширшим і біднішим колам громадянства добрий матеріал для читання та декламування.

Театр і музика.

"Трупна" Габрієлі. В Кременчузі, в городському гаю з одкритої сцени, обгородивши боків дошками, зробили шось таке, що складається на театр. Сцена завбільшки з мисочку, нема ні декорацій, ні виборців. І от у цьому театрі, в цьому кліві кореспондент "Театра і Искусства" бачив таку трупну, якої ще ніколи на своєму віку не бачив. Там бідує українська трупа під орудою Габрієлі. Трупа складається з 8 душ, серед яких нема ні одного порядного актора. Все це, разом з д. Габрієлі (він фактичний суфлор українських труп) це невідомі хохоти. Публіка звичайно не ходить до такого театру. Трупа голодує.

На будучий сезон 1907—1908 р. в київській городській оперній театрі запрошені такі артисти та артистки. Сопрано: П. А. Арібашева, Л. І. Балажовська, К. А. Де-Кастро, М. А. Де-Рібає, Г. Н. Негієв, Р. М. Розовська, О. А. Шмідт. 2-а і 1-а роли: О. М. Долженко, М. І. Колосівкова, Ф. А. Трахтенберг. Меццо-сопрано: Л. А. Дельмас, П. К. Пранділа, М. М. Скабичівка, Я. А. Чалійська. 2-а і 1-а роли: Г. П. Платонова, Г. А. Стеблява, М. Л. Гаїрова, Контральто: Н. А. Велявська. Тенора: Є. І. Долів, А. Г. Мосін, Ф. Г. Орешкевич, Л. А. Фон-Ріген. 2-а і 1-а роли: Внуківський, Ковтонок, Лещевський, Бартоли: П. З. Андреев (драматичний), А. І. Зеленький, В. С. Маратов (апріко-драматичний), І. С. Петров, П. І. Полуянов (ліричний). 2-ї роли: П. К. Філімонов, Ковалевський (компрімаріо). Баси: Г. А. Боєсе, Н. І. Тіханов, Цесевич, Шувалов, І. І. Дисненко (компрімаріо). Канцельмейстер: І. А. Павчав, Г. Д. Есговіто. Хормейстер: А. Паваліні; режисор—Н. М. Волобуєв, учитель сцени—В. К. Проппі. Помішники режисора: Г. Е. Кіревич і Д. Я. Гривберг. Суфлор—В. М. Гривберг. Завідуючий халявськими справами—В. І. Белоглазов, декоратори: С. М. Евенбах, Л. Люткемейер та А. С. Марков.

Вороніж—власної майстерні С. В. Брикна; музеським урбанам заведе—Є. В. Ковальов; жіночим—Є. А. Рибальца.

Зараз на підготовку до сезону поставлено 30 робітників. Всі декорації, окрім тих, що належать містові, робляться нові—по части у власних майстернях д. Брикна, по части готуються Суворовим у Харькові та Савицьким в Москві—обоє колишні художники Імператорських театрів. В будучому році з боку декоративного виставлятимуться опери зовсім инакше, ніж раніш: старий спосіб, що вживався по всіх сценах, буде замінено новим, т. зв. "перспективно-панорамним", якого вживають тепер скрізь за кордоном.

Сезон почнеться з 2 сентября. Між иншим, є думка виставити такі новинки: російські 1) "Сказка о царі Салтані" Ринського-Корсакова. Декорації зробить д. Овчянінков, що одбрав за них першу премію на конкурсі. 2) "Елка" Ребікова. 3) "Явек" польського композитора—Зеленького. 4) "Мадаждара"—Яновського (за сюжетом Метерлінка "Сестра Беатриса") і 5) Одиновельська "Алеко" Рахманінова. Чужеземці: 1) "Сказки Гофмана"—Оффенбаха; 2) "Маянов"—Масене; 3) "Заза"—Леонковала; 4) "Царь-плотник"—Лорцива і 5) відновляється "Волшебный Стрѣлок"—Вебера. (К. В.)

Дописи.

Г. Лубні. В Лубнях нещодавно має відчинитися знову закритоє з'їздо залізнице дено в значно побільшеному розмірі. Старе дено було розраховано на 20 паровиків, а нове уміститиме їх аж 60. Адміністрацією міської станції запроховано управу дати відомости, чи знайдеться у місті помешкань на 700 робітників. Частина робітників мають прислати зразу, решту ж коли не буде можливо.

Поміж чорносотенців виявлює подія, "Лубенська народно-монархична партія" пераала зв'язки з "союзом" і навіть прогас П в "союзом" не змішувати, бо "монархія"—не "союзники", але що вони саме таке—про не мовчать. Сталося це через те, що подія "союзників" останніми часами, вже занадто осорожили монархистів і тепер лубенські товариші соромляться цього почесного назива, а равніше і прапор виисували вкучі з "союзом" і збори буди загальні. Власне "союзники" зв'язались на світ Вожий тільки тепер. Іх доми доху то каламарчик святої води, хто—прокурку, хто свічку і т. п. Але зараз, як одні чоловіки—всі повертаються з листями "Почаевських звістий" і зв'язками "союза руського народа", що видають чевці почаевські, записуючи за малим не кожного прочянина і члена союза. Записуючи селян союзниками, чевці вписують їм завдання союза брехливо, перекуркуючи цілком протилежно тому, чого він наспражні добивається; віби союз добуває селянам землю, полішить їм доброту, нимовить всякі шільги і т. п. Леккодушні селяне вірять таким брехням,—а у чевців все дошшають списки нових членів союза.

М. Павлоч. Оксирського повіту. На тому тижневі в Павлочій повітці Баскаков розпочав живна. Шукаючи заробітку, селяне влом посували на павський лав вайматись. Та голодуоуправляючий, наче глазузючі, оповістия таку ціну—що й доді у вас це не муля: 15 я свіп... Селяне здивувались і, певна річ, посували назад. Пан же зіркував, що він витрав, бо нічого уважати селянам не залотів, а робив де-кілько день жачками. Але недовго йому довелося панувати. Цього року вродяня така панша, що з нею жачками як на зло, нічого не вдієш. Муся пан, як довела ся йому, що і хліб збавляється, і жачки трітять, знову звернувшись до селян і рокиляючи до себе на лав. Наші селяне, багачи; що ві перелякани, скорились панові, коли той попустив на 12-й свіп.

Тепер у нас на економічні провалять живна за 12 свіп, тоді як торів був 6-й, а скільки разів—то й четвертий.

Коринь, Корочанського повіту. (Куршва). Не пощастило найшим селянам скористуватися добрим хлібом, який був уродив. У суботу 23 червня пройшла страшена градова змара і вибила все, як тут кажуть, "до щобла". Грід падав завбільшки з курчяє яйце, побов усе жаго, так що й косить нічого, бо вонв тепер усе з землею змішалось, повививав віна, навіть поприбрав дахи на датах.

Дерева теж усі стоять голі, бо на них не залишилось не то що листя, а й дрібних гілочок. Яровина все прошила і хлібороби дечо де пересівають знову гречкою. Взагалі гряд пошкодив біля 3,000 десятин, особливо колом слободи Пестувівки.

З нашої слободи висилається за межі Курськ. губ. колишній член другої Державної Думи земський лікар Рув Яковлевич Смирнов. Він тільки недавно приїхав у Коринь і не встиг ще з усіма й побачитись. Місцева людість дуже жаліє, цього доброго чоловіка й щирою народною робітником.

Од редакції.

Надіслано до редакції газети "Рада" з 16 апр. по 10 юлія такі жертви на малятинки Т. Шевченкові: від П. Галченка із Анапсева—5 руб., через Віднова з Катеринослава—4 р., Д. Стущенка з Одеси—50 коп., Тв. Ковалів, зібраних їм в Варшаві—14 р. 45 коп., Фидоровського з Балти—3 р., разом—26 р. 95 к.

БІРЖА.

Table with 2 columns: Item description and Price. Includes entries for Peterburgskaya Bourse 10 July 1907, Government rent, Exchange rates, and various bank and commodity prices.

Table with 2 columns: Item description and Price. Includes entries for Bryansk railway metal, Putylytskiy zav., and various exchange rates.

Залізничні поїзди.

Table with 4 columns: Train name, Direction, Departure, and Arrival. Lists various railway routes and schedules.

Українська школа.

Перший рік ГРАМАТКА. Склад Г. Неводовський Читання. Писання. Шот. Ціна 25 коп.

В КИЯГРНІ „Кіевської Старини“ (Україна)

продаються ось які нові українські книжки: Альохверська Х. Туга за сонієм. Поезія. Москва р. 1907, ціна 1 руб. Біблія на укр. мові. Львів. Беа опр. 2 р. 30 коп., в опр. 3 руб. Бурякський І. Вірші. Черн. р. 1907, ціна — коп. Грушевський М. Справа українських катедр і наші наукові потреби. К., р. 1907, ціна 15 коп. Гринченко Б. На безпросвітній путі. Общ української школи (вид. друге) К., р. 1907, ц. 25 к. Горюхо Н. Як завести у сільські користе хозяйство. К., р. 1907, ц. 7 коп. Господа Нашого Ісуса Христа Святе евангеліє від Марка. Москва, р. 1907, ціна 15 коп. Доманський В. Селянська доля (видан. друге) К., р. 1907, ціна 5 коп. Дібровено Н. Думолюбка. Опов. Полт. р. 1907, ціна 10 коп. Севангеліє на Великдень, від Іоана. Москва, р. 1907, ціна 5 коп. Севангеліє на укр. мові. Львів, д. без опр. 65 к. в опр. 85 к. Зіневіч С. З. Пам Штукалевиць, або окаяні, які не бувають. Сільск. сцени в 4-х діях (вид 3) К.-Под. р. 1906, ціна 60 коп. Красовченко Л. На рідному полі. К., р. 1906, ціна 5 коп. Кропивницький М. Скрутна доба. Малюнки в 3-х одинах Полт. р. 1907, ціна 10 коп. Крамарський П. Ой ділю, смутку. Лірична поезія. Львів, р. 1906, ціна 60 коп. Кобза і Нобзарі. 1) Відраження кобач. О. Палла 2) Музичні струменти на Україні. М. Лясково. 3) Кобзарі. М. Дмитрієв. Полт. р. 1907, ціна 10 коп. Левицький М. Оповідання. К., р. 1907, ціна 50 коп. Луцький О. В. Такі хвили. Поезія. Львів, р. 1906, ціна 40 коп. Метинський Народний на укр. мові. Львів, ц. 65 коп. Марлос Є. Бажаний одя ділока. Опов. Полт. р. 1906, ціна 5 коп. Милос М. Михайло Драгоманів і його роля в розвою України. Львів, р. 1907, ціна 20 коп. Петлюра С. Українська соціал-демократична партія в Австрії. (Короткий історичний нарис) Одбитка з журналу "Україна". Київ, р. 1907, ціна 20 коп. Пічка О. Тарасове свято. Оповідання. Пол. р. 1907, ціна 10 коп. Салтиков М. 1) Як мужик двоох генералів прохачив. 2) Дикий пан (перекл. Загірня) К. р. 1907, ціна 4 коп. Фрайко І. Ліси та пасовища. К. р. 1907, ціна 3 коп. Черкасенко С. Убогий шид. Казка. Полт. р. 1907, ціна 2 коп. В старій гнізді. Драматичний нарис в 4-х діях. Полт., р. 1907, ціна 25 коп. Веселюк Оповід. Полт., р. 1907, ціна 5 коп. Про небо (друкується). Полт., р. 1907, ціна 20 коп. Діткам. Полт., р. 1907, ціна 10 коп. Як вродилося писва. Полт., р. 1907, ціна 3 коп. Чикаленко Є. Розмова про мову. К. р. 1907, ціна 2 коп. Шірко Є. Єврейська притча. З передмовою Сім. Петлюри. Про завдання українського театру. К. р. 1907, ціна 25 коп. Шевченко Т. Кобзарь (в перекл. на руську мову) Спб. р. 1906, ціна 1 руб. Канка; Сон; Колоний яр і другі твори з коротким нарисом життя поета. Яновський Г. Весна поманія. Полт. р. 1907, ціна 3 коп. Яновська Л. Давид до церкви скликає, та сам у їй не буває (Лісова квітка). Комедія на 4 діях (видан. друге). К. р. 1907, ціна 15 коп. Поводяться в'їзд на 1 дію. Серденьку золотому від серденька щирого. Жарт на 1 дію. К. р. 1907, ціна 12 коп. Тут же приймається передплата і продаються окремі книжки журн. "Літ. Науковий Вістник". Завдання Наукового Т-ва імені Шевченка" на рік 1907, що виходить у Львові і Київі. В окремі продажі книжка "Л. Н. Вістника" коштує 75 коп. Записок—1 р. 50 к.

Пароходи товариств.

"Товариство Пароходства на Дніпрі та його приток" і "2-е Пароходне Товариство на Дніпрі та його приток" з початку навігації, до нової зміни, будуть пускати пасажирні пароходи в такі години:

Table with 2 columns: Route and Schedule. Lists various steamship routes and their departure/arrival times.

Редактор М. Павловський. Видавець Є. Чикаленко.

ОПОВІСТКИ.

Студент шукає лекція. Дуже досвідчений репетитор. Спеціальність: математика й латинська мова. Адрес: Рад. М. 3.

Копиш-народній вчитель шукає уроки, спеціальність-латинь і математика. Адреса: Кузнецяна 33, 18. С. Ровінський.

Студент-єврей шукає уроки, спеціальність-латинь і математика. Адреса: Кузнецяна 33, 18. С. Ровінський.

КОБЗА недорого продається. Київ, Шато. Спитати електр.-техн. Боробинова. Там же і вчать грати 10-8 з.

С. Черкасенко

В старім гнізді.

Драматичний нарис на 4 дії Ціна 25 коп. Продається у Київі в книгарні "Київск. Стар." Київ, Безаківська, 8, і в Полтаві в книгарні Маркєвича. 10-6

Вийшла з ДРУКУ нова брошура Є. Чикаленка

Розмова

про мову Ціна 2 коп. Склад видання в книгарні "Україна" у Київі, Безаківська, 8.